

סְפָר הַזוֹהַר

סְפָרָא דְּצִנִּיעוּתָא

פִּרְקָא קְדָמָא

תַּאנָא. סְפָרָא דְּצִנִּיעוּתָא, סְפָרָא, דְּשִׁקִּיל בְּמִתְקָלָא. (תַּאנָא) דְּעַד דְּלֵא הוּא מִתְקָלָא, לֹא הוּא מְשַׁגְּיחִין אִפִּין בְּאִפִּין, וּמִלְכִּין קְדָמָאִין מִיתוּ, וְיוֹנִיָּהוּן לֹא אֲשַׁתְּכָחוּ, וְאַרְעָא אֲתַבְּטָלָת. עַד דְּרִישָׁא דְּכִסּוּפָא דְּכָל כִּסּוּפִין, לְבוּשֵׁי דִיקָר אֲתָקִין, וְאַחֲסִין.

הָאִי מִתְקָלָא תְּלִי בְּאֵתֵר דְּלֵא הוּא, אֲתָקְלוּ בֵּיה אֵינּוּן דְּלֵא אֲשַׁתְּכָחוּ. מִתְקָלָא קָאִים גְּנוּפִיה. לֹא אֲתַאֲחַד, וְלֹא אֲתַחֲזִי. בֵּיה סְלִיקוּ, וּבֵיה סְלִיקוּ דְּלֵא הוּא, וְחִוּי, וְיַחֲזִיין.

סְתָרָא גו סְתָרָא, אֲתַתְּקוּן וְאֲזַדְמוּ, בְּחַד גּוּלְגֻלְתָּא, מְלִיָּא טְלָא דְּבִדּוּלְחָא. קְרוּמָא דְּאֲוִירָא אֲזַדְכָּךְ וְסִתִּים, אֵינּוּן עֶמֶר נְקִי תְּלִין בְּשִׁקּוּלָא. רַעְוָא דְּרַעְוִין אֲתַגְלִיא בְּצִלּוּתָא דְּתַתָּא. אֲשַׁגְּחָא פְּקִיחָא דְּלֵא נָאִים, וְנָטִיר תְּדִירָא. אֲשַׁגְּחוּתָא דְּתַתָּא בְּאֲשַׁגְּחוּתָא דְּנִהֲרִין דְּעֻלְאָתָא. (דְּבִיחָא) תְּרִין נֻקְבִין דְּפִרְדֵּשְׁקָא, דְּאֲתַעֲר רִוְחָא לְכָלָא.

בְּרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ שִׁיתָא, בְּרָאשִׁית בְּרָא שִׁית עֲלֵיהוּ, בּוֹלְהוּ לְתַתָּא, וְתְלִין מְשַׁבְּעָה דְּגוּלְגֻלְתָּא עַד יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא, וְהָאָרֶץ תִּגְיִינָא לֹא בְּחוּשְׁבָן וְהָא אֲתַמֵּר. וּמִהִיָּא דְּאֲתַלְטִיָּא נִפְקָא, דְּכַתִּיב (בְּרָאשִׁית ה) מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָה יי'. הִתְתָּה תַּחוּ וּבָהוּ וְחֲשָׁךְ עַל פְּנֵי תְּהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. תְּלִיסֵר, תְּלִין בְּתִלְסֵר יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא.

שְׂרִיתָא אֶלְפִי שְׁנִין, תְּלִין בְּשִׁיתָא קדמאי, שְׁבִיעָא עֲלִיָּהוּ, דַּאֲתַתְקַף בְּלַחֲדוּי. וְאַתְחָרִיב כְּלָא בְּתַרִּסָּר שַׁעֲתִי, דְּכְתִיב הִיְתָה תַּהוּ וְבַהוּ וְגו'. תְּלִיסָר יָקִים לֹון בְּרַחֲמִי, וּמִתְחַדְשֵׁן בְּקַדְמִיתָא, וְקַמּוּ (ס"י קמ"ו) כָּל אִינוּן שִׁיתָא. בְּגִין דְּכְתִיב בְּרָא, וּלְבַתָּר כְּתִיב הִיְתָה, דִּהָא הוּת וְדָא, וּלְבַסּוּף תַּהוּ וְבַהוּ וְחַשְׁדָּה, (ישעיה ב) וְנִשְׁגַּב יִי לְבַדּוּ בְיוֹם הַהוּא.

גְּלֻגְרִי דְּגֻלְפִין כְּחִיזוּ דְּחִינָא אֲרִידָה, וּמִתְפַּשֵּׁט לְכָאן וּלְכָאן, וְנָבֵא בְּרִישָׁא. רִישָׁא (אחורא) אַחִיד אַכְתָּפִין, אַעֲבַר וְזַעִים, נָטִיר וְגִנִּיז. חַד לְאַלְף יוֹמִין וְעִירִין אֲתַגְלִיָּא, (נ"א אֲתַמְלִיָּא) קוּלְטָרָא בְּקַטְרוּי, סְנַפִּירָא בְּעַדְבוּי, אַתְבַּר רִישִׁיָּה בְּמִינִין דִּימָא רַבָּא, דְּכְתִיב (תהלים עד) שְׁבַרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמַּיִם. תְּרִין הוּו, חַד אֲתַחֲזִירִי, תַנִּינִם כְּתִיב חֶסֶר. רָאשֵׁי, כְּמָה דַּאֲתָא אָמַר (יחזקאל א) וְדַמּוּת עַל רָאשֵׁי הַחֲזִיה רְקִיעַ.

וִילָאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וְיְהִי אֹר, הִיִּינוּ דְּכְתִיב (תהלים לג) כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא בְּלַחֲדוּי. לְבַתָּר אֲתַחֲזִירוּ חַד יְהו"י יְהו"י ו"י ו' בְּתַרְאָה שְׁכִינְתָא לְתַתָּא. כְּמָה דְּה' שְׁכִינְתָא אֲשַׁתְּכַח וּבַחַד מִתְקַלָּא אֲתַקְלוּ. וְהַחֲזִיזוּ רְצוּא וְשׁוּב, דְּכְתִיב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב. (ישעיה ג) אָמַרו צַדִּיק כִּי טוֹב. הָאִי, בְּמִתְקַלִּיה סֻלְקָא. מִדְּמָאָה בְּלַחֲדוּי. וְכָלָא לְחַד אֲתַחֲזִירִי. אַחְתָּא וּמוֹדַעְתָּא כְּלִילֹן דָּא בְּדָא בְּיו"ד ה"א, כְּתִרִין רַחֲמִין דְּמִתְחַבְּקוּ.

שְׂרִיתָא נְפָקִין מִעֲנַפָּא דְּשִׁרְשָׁא דְּגוּפָא, לִישָׁן מִמְלִל רַבְרָב. לִישָׁן דָּא, סְתִים בִּין יו"ד וְה"א, דְּכְתִיב (ישעיה מ"ד) זֶה יֹאמַר לֵה' אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתּוּב יְדוּ לִי' וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה (יכנָה) מוֹשֵׁשׁ. זֶה יֹאמַר לֵה' אֲנִי: אַחְתָּא. וְכָלָא אֲתַמַּר בִּיה"ו. כְּלָא כְּלִילֹן בְּלִישָׁן סְתִים לְאִימָא. דִּהָא אֲתַפְתַּחַת לִיה דְּנַפִּיק מִינָהּ. אַבָּא יְתִיב בְּרִישָׁא, אִימָא בְּאַמְצָעִיתָא, וּמִתְבַּסְיָא מִכָּאן וּמִכָּאן וְוִי לְמָאן דְּגֻלְי עֲרִייתָהוּן.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מֵאֲדָת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם, שְׁלִיט דְּכַר בְּנוֹקְבָא. (ס"י
שלימו דְּכַר וְנוֹקְבָא) דְּכַתִּיב (משלי י) וְצִדִּיק יְסֹד עוֹלָם, נְהִיר יו"ד
בְּתָרִין, וְנְהִיר וּמַעֲבָר לְנוֹקְבָא. אַתְּיִיחַד יו"ד בְּלַחֲדוּדִי, (ובְּתַר 12) סָלִיק בְּדִרְגוּי
לְעִילָא לְעִילָא. אַתְחַשְׁכָּא נּוֹקְבָא, וְאַתְנַהֲרִית אִימָא וּמִתְפַּתְחָא (דף קע"ז ע"א)
בְּתַרְעוּי. אַתָּא מִפְּתַחָא דְכָלִיל בְּשִׂית, וּמִכְסִּיא פִתְחָהּ, וְאַחֲרֵי לְתַתָּא
לְהַאי וּלְהַאי, וְוִי לְמָאן דְּגַלִּי פִתְחָהּ.

פִּרְקָא תַנְיִנָא

דִּיקְנָא מַהֲיִמְנוּתָא. (דִּיקְנָא) לֹא אֲדַכְּר בְּגִין דְּהִיא יְקִירוּתָא דְכָלָא מֵאֲדָנִין
נִפְקַת, בְּסַחֲרָנְהָא דְכְּסִיטָא, סָלִיק וְנַחֲת חוּטָא חוּרָא. בְּתַלְסָר
מִתְפָּרֵשׁ.

בִּיקִירָא דְּבִיקִירוּתָא הֵהִיא, פְּתִיב (ירמיה ב) לֹא עָבַר בָּהּ אִישׁ וְלֹא יֵשֶׁב
אָדָם שָׁם. אָדָם לְבַר הוּא. אָדָם לֹא כָלִיל הָכָא. כָּל שָׁכֵן אִישׁ.
בְּתַלְסָר נְבִיעִין מִבּוֹעִין מִתְפָּרֵשׁ, אַרְבַּע בְּלַחֲדוּדִי אֶסְתְּמֶרוּ. תַּשְׁעָה אֲשַׁקִּיּוּן
לְגוּפָא. (נ"א לְגַתָּא).

(תִּיקוּנָא קְדָמָא) מִקְמִי פִתְחָא דְאֲדָנִין, שְׁאָרִי יְקִירוּ לְאַתְתְּקוּן.
(תַּנְיִנָא) נַחֲת בְּשִׁפְרִי בְּרִישָׁא דְשַׁפּוּן. מַהֲאִ
רִישָׁא לְהַאי רִישָׁא קָאִים. (תַּלְיִתָּא) אַרְחָא דְנִפְּיָק תַּחֲתֵי תַרִּין נּוֹקְבִין
דְּפִרְדִּשְׁקָא, לְאַעֲבְרָא חוּבָה, דְּכַתִּיב (משלי יט) וְתַפְאֲרָתוֹ עֲבוּר עַל פִּשְׁעֵי.
(רַבִּיעֻתָּא) תַּחֲתֵי שַׁפּוּן אֶסְחַר שִׁעְרָא לְרִישָׁא אַחְרָא. (חֲמִישָׁתָּא) אַרְחָא אַחְרָא
נִפְּיָק תַּחֲתֵי. (שְׁתִּיתָּא) חֲפִי תְקוּבָתָא דְּבוּסְמָא, לְרִישָׁא דְלְעִילָא. (שְׁבִיעֻתָּא)
תַרִּין תַּפּוּחִין אַתְחַזוּן לְאַנְהָרָא בּוּצִינִין. (תַּמִּינָתָּא) מוֹזָלָא דְכָלָא, תַּלְיָיא עַד
לְבָא, בִּיהַ תַּלְיִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין. (תַּשְׁיֻעָתָּא) אִינוּן דְּתַלְיִין לֹא נִפְקִין דָּא מִן דָּא.
(עֲשִׂירָתָּא) חֲפִינִין וְעִרְיִין עַל גְּרוּנָא (חַד סָר) דִּיקִירוּ. רַבְרַבִּין, מִתְשַׁעְרִין בְּשִׁיעוּרָא

שְׁלִים. (תריסר) (וכד) שָׁפוּן אֶתְפָּנוּן מִכָּל סְטְרִין, וְכָפָה לְמֵאן דְּנָשִׁיק מְאִינוּן נְשִׁיקִין. (תליסר) בְּהֵיא מוֹלָא דְכָלָא נִגְדִין תְּלִיסֵר מְשִׁיחִין דְּאַפְרִסְמוֹנָא דְכָא. כָּלָא בְּהֵא מוֹלָא שְׂכִיחַ, וְסָתִים.

בְּזִמְנָא דְּמִטָּא תִּשְׂרִי, יִרְחָא שְׂבִיעָא, מִשְׁתַּכְּחִי (יִרְחִי) אֶלֶין תְּרִיסֵר (ס"א תליסר) בְּעֶלְמָא עֲלָאָה וּמִתְפַּתְּחִי תְּרִיסֵר (ס"א תליסר) תְּרִיעִי דְרַחֲמִי, בְּהֵוֹא זְמָנָא (ישעיה נה) דְּרִשׁוּ יִי' בְּהַמְצֵאוֹ כְּתִיב.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תִּדְשֵׁא הָאָרֶץ דְּשֵׁא עֵשֶׁב מִזִּרְעֵה זֶרַע עֵץ פְּרִי וְגו', (בראשית א) הִינֵנו דְּכְתִיב (ויקרא טז) וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּתַשְׁעָה לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב. (בְּהֵא זְמָנָא) (דברים ג) אֲדֹנִי יְהוֹה אֶתָּה הַחֲלוֹת לְהַרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גִּדְלָךְ. יְהו"ה שְׁלִים בְּסִטְרוֹ. וְהָכָא בְּרַחֲשׁוֹתָא דָּא דְאַרְעָא, לֹא שְׁלִים. יְהִי לֹא כְּתִיב, קְרִינוּ יו"ד עֲלָאָה יו"ד תַּתָּא, וַיִּצָּר י' עֲלָאָה י' תַּתָּא, (יחי) י' עֲלָאָה, י' תַּתָּא. ה' בְּגוּוֹיָהּ. כָּלָא דְשְׁלִימוֹ. שְׁלִים, וְלֹא לְכָל סְטֵר. אֶתְעַקֵּר מֵהֵא אֶתֶר שְׂמָא דָּא, וְאַשְׁתִּיל בְּאַחְרָא, כְּתִיב וַיִּטַּע יִי' אֱלֹהִים. – ה' בֵּין יו"ד לְיו"ד דִּיה"י, נִשְׁבָּא דְפִרְדִּשְׁקָא דְעֵתִיקָא, לְזַעֲרָא דְאַנְפִין בְּלֹא רוּחָא לֹא אֶתְקִיִּים. בְּה"א, אֶשְׁתַּכְּלֵל ה"א עֲלָאָה ה"א תַּתָּא, דְּכְתִיב (ירמיה א) אֶתָּה אֲדֹנִי אֱלֹהִים.

בְּקִיטְפוֹי דְּקִטְפִין, (צִירָא) בְּרוּחָא דְּמִתְקָלִין, יְהו"ו. י' עֲלָאָה דְּאַתְעַטֵּר בְּקִטְרָא (ס"א כְּעִטְרָא) דְּעֵתִיקָא, הִיא קְרוּמָא עֲלָאָה דְּאִזְדַּכְּד וְסָתִים. ה"א עֲלָאָה, דְּאַתְעַטֵּר בְּרוּחָא דְּנוֹקְבִין דְּפִרְדִּשְׁקָא, דְּנִפְיָק לְאַחֲיָא. ו' עֲלָאָה, בּוֹצִינָא דְּקִרְדִּינוֹתָא דְּאַתְעַטֵּר בְּסִטְרוֹ, (ס"א כְּעִטְרוֹ) מִתְפַּשְׁטֵן אֲתוּן לְבִתֵּר, וְאַתְכַּלְלוּ בְּזַעֲרָא דְּאַפִּין. כְּמָה דְּשִׂרְיָא בְּגוּלְגֻלְתָּא, אֶשְׁתַּכְּחוּ מִתְפַּשְׁטֵן בְּכָל גּוּפָא, לְשַׁכְּלָלָא כָּלָא. בְּעִמֹר נָקָא. כַּד תְּלִי תְּלִין אֶלֶין אֲתוּן. כַּד אֲתַגְלִי לְזַעֲרָא מִתִּישְׁבֹן בֵּיה אֶלֶין אֲתוּן, וְאַתְקִרִי בְּחוּן.

ו"ד דעתיקא סתים בעטרוי, בגין שמאלא אשתבח ה"א אתפתח באחרא ואינקיב בתרין נוקבין, ואשתבח בתקונין. ו"ו אתפתח באחרא, דכתיב, (שיר השירים ז) הולך לדודי למישרים. בבוצינא דקרדינותא למכסיא פתחא.

ו' לעילא ו' לתתא, ה' לעילא ה' לתתא. י' לעילא ובה לא אשתתף אחרא, ולא סליק בהדה, בר רמיזא דרמיזא בד אתגליון תרין (באורייתא) ומתחברין בחד דרגא, חד רגשא בגין לאתפרשא, ו"ד כלילן ביו"ד ווי בד אסתלק האי, ואתגליון.

אינזון בוסמין דטיפסא שריקין, לא עברי (ס"א עבד) לא מתעבבי בדוכתא, והחיות רצוא ושוב. ברח לך אל מקומך. אם תגביה כגשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך.

ותוצא הארץ (דף קע"ז ע"ב) דשא. אימתי, בד שמא אתנטע. וכדין אורא נפיק, ונצוצא אנדמן. (תיקונא קדמא דרישא) חד גולגלתא אתפשט בסטרוי, טלא מלי עלה, דתרי גווגי.

תלת חללין דאתון רשימין, אתגליון ביה. (תליתא) אובמין (ס"א כעורבא) בערבא תליון על נוקבין עמיקון, דלא יכיל למשמע ימינא ושמאלא. הכא חד ארחא לעילא דקיק. (רביעא) מצחא דלא נהיר, קטנותא דעלמא. בר בד רצוא אשגח ביה. (חמישא) עיינין דתלת גווגי, למרתת קמייחו אתסחון בחלבא דנהיר. פתיב (ישעיה זא) עייניך תראנה ירושלים נוה שאנן, וכתיב (ישעיה א) צדק ילין בה. נוה שאנן, עתיקא דסתים, עינך פתיב. (שתיתא) חוטמא פרצופא דעירא, לאשתמודעא. תלת שלהובין מתוקדין בנוקבוי. (שביעא) דרגא עקימא, למשמע טב וביש. פתיב (ישעיה מב) אני יי' הוא שמי. וכתיב (דברים לב) אני אמות ואחיה.

ובתיב (ישעיה מו) ואני אשא ואני אסבול. (תהלים ק) הוא עשנו ולו אנחנו. (איוב כג) והוא באחד ומי ישיבנו. הוא אקרי מאן דסתים ולא שכיח, הוא מאן דלא אנדמן לעינא. הוא מאן דלא אקרי בשמא. (ה"א ח"י).

א' כליל (ח"א ו'). ו' כליל א' ולא כליל ה"ו. (ס"א ח"י) א' אזיל לאלת. אל"ף אזיל ליו"ד, יו"ד אזיל ליו"ד, דסתים מפל סתימין, דלא מתחברין ביה ו"ד. ווי בד לא נהיר י' בו"ד.

כד אסתלק י' מן ו"ד בחובי עלמא, ערייתא דכלא אשתבח, על דא כתיב (ויקרא יח) ערות אביה לא תגלה. וכד אסתליק יו"ד מן ה"א, על דא כתיב וערות אמה לא תגלה אמה היא לא תגלה ערותה. אמה היא ודאי, (משלי ב) כי אם לבינה תקרא וגו'.

פרקא תליתאה

תשעה תקונין וקירין אתמסרו לדיקנא כל מה דאתמור ולא אתגלייא עלאה וקירא אשתבח. (והוא) והא (ס"א דיקנא) גנזיה (ס"א וקירא) קרא.

תיקונא קדמא דדיקנא, נימין על נימין מקמי פתחא דאדנין עד רישא דפומא. (תניינא) מרישא האי, עד רישא אחרא אשתבח. (תליתאה) מתחות תרין נוקבין ארחא מלייא דלא אתחזיין (רביעאה) עלעין אתחפין מוחאי גיסא ומוחאי גיסא. (חמישא) בהו אתחזין תפוחין סומקין פוורדא. (שיתאה) בחד חוטא תליין אוכמין פקיפין עד חדוי. (שביעאה) שפון סומקין פוורדא אתפגון. (תמינאה) זעירין נחתין בגרונא, ומחפין קדלא. (תשיעאה) רברבין וזעירין פגידין (ס"א נגדין) (ס"א נחתין) בשקולא. באלין אשתבח גיבר ותקיף מאן דאשתבח.

פתיב (תהלים קיח) מן המצר קראתי יה. תשעה אמר דוד עד כל גוים סבבני, לאסחרא ולאגנא עלוי. ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו. תשעה אלן אתעקרו משמא שלים, ואשתילו לבתר בשמא שלים, דכתיב ויטע יי' אלהים. תקונין דדיקנא בתליסר אשתבחן איהי, דהיא עלאה. תתאה, בתשעה אתחזון. כ"ב אתון אתגליפו בגוניהון (ס"א בגינהון).

על האי, (ס"א על האי מאן דחזי בחלמיה דיקנא) חלקא דאחיד דיקנא דבר נש עלאה בידיה, (נ"א או דאזשיט ידיה ליה ונדע דשלים במאריה) שלים במאריה. שנאין תחזותי ויכנעון. כל שכן דיקנא עלאה דנהירא (ס"א לתתאה) בתתאה, דעלאה רב חסד אקריה, בזעירא חס"ד סתם, כד אצטריך נהירו אנהר ואקרי רב חסד. (ס"א בידיה הא מתרחיץ דהא בשלם עם מאריה ושנאוי ופנעון תחזותי ודין הוא כדיל דחזא בחלמיה כל שכן אם זכה לאודעא מה היא דיקנא עלאה דהוא נהיר לתתאה ארים עלאה רב בחסד אקרי בזעירא חסד סתם).

פתיב ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה, כלומר, (נ"א ח"י י"ה) י"ה אתפשט נהירו דדא בדא, כלא אתרחשון בזמנא חדא, מים טבאן מים בישון. בגין דאמר ישרצו, אתכללו דא בדא. חיה עלאה, חיה תתאה. חיה (דף קע"ח ע"א) טבא. חיה בישא.

וילאמר אלהים נעשה אדם. האדם לא כתיב, אלא אדם סתם, לאפקא אדם דלעילא דאתעביד בשמא שלים. כד אשתלים דא, אשתלים דא. אשתלים דבר ונוקבא לאשלמא כלא. יהו"ה סטרא דדבר. אלהים סטרא דנוקבא. אתפשט דכורא, ואתתקן בתקוניו כאמא, בפומיה דאמה. מלכין דאתבטלו, הכא אתקיימו.

דינין דכורא תקיפין ברישא, בסופא גיחין. דנוקבא באיפכא. וי"ה

קוֹנְטִירִין דְּקִיטוּרָא בְּעֵטְפוֹי שְׁקִיעִין. י' זַעֲרָא בְּגוּוּהָ אֲשֶׁתְּכַח. אִי אֲתַבְּסִמוֹ דִּנְיוֹ, בָּעָא עֲתִיקָא. אֲתָא חֲוִיָּא עַל נִקְבָּא, וְקִינָא דְּזוּהִמָּא אֲתַתְּקִין בְּגוּוּהָ, לְמַעַבְדַּ מְדוּרָא בִּישָׁא. דְּכִתִּיב וַתֵּהָר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן. קִינָא דְּמְדוּרָא דְּרוּחִין בִּישִׁין וְעֲלֵעוּלִין וְמִטְפוּרִין.

אַתְקִין בִּיה בְּהֵא אָדָם, בְּתֵרִין, בְּכֻלָּל וּפְרִט, אֲתַפְּלִלוּ בְּפִרְט וּכְלָל, שׁוֹקִין וְדְרוּעִין, יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. דָּא אֲתַפְּלֵג בְּסִטְרוֹי אֲתַתְּקִין דְּכַר וְנוֹקְבָא יח"ו. י' דְּכַר. ה' נִקְבָּא. ו' כְּתִיב זָכָר וְנִקְבָּה בְּרָאם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם. דִּיוֹקְנָא וּפְרָצוּפָא דְּאָדָם יְתִיב עַל בְּרַסְיָא, וְכִתִּיב (יחזקאל א) וְעַל דְּמוֹת חֲפָסָא דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה.

דְּבַר אַחֵר יִשְׁרָצוּ הַמַּיִם, תַּרְגוּם יִרְחִשׁוּן. כְּלוּמַר, כַּד מִרְחִשִּׁין בְּשִׁפּוֹתֵיהּ פִּתְגָמֵי צְלוּתָא, בְּזִכּוּתָא, וּבְנִקְיוֹת דְּעֵתָא, וּבְמִיָּא הוּהּ רַחִישׁ נִפְשָׁא חֲתִיתָא.

וְכַד בְּעֵי בַר נֶשׁ לְסִדְרָא צְלוּתִיהּ לְמֵאֲרִיָּה, וּשְׁפּוֹתֵיהּ מִרְחִשִּׁין בְּהֵא גּוּוּנָא מִתְּתָא לְעִילָא, לְסִלְקָא יִקְרָא דְּמֵאֲרִיָּה, לְאַתֵּר דְּשְׁקִי דְּעַמִּיקוֹ דְּבִירָא, גִּיד וְנִפִּיק. לְבֵתֵר יִגִּיד לְאַמְשָׁכָא מִלְּעִילָא לְתַתָּא, מֵהָהוּא שְׁקִיָּא דְּנַחֲלָא, לְכָל דְּרָגָא וְדְרָגָא, עַד דְּרָגָא בְּתַרְאָה לְאַמְשָׁכָא נִדְבָה לְכָלָא מִלְּעִילָא לְתַתָּא. לְבֵתֵר בְּעֵי לְקַשְׂרָא קַשְׂרָא בְּכָלָא, קַשְׂרָא דְּכּוּנָה דְּמַהִימְנוּתָא וְעַבְדוֹן כָּל מִשְׁאֲלוּהִי, בֵּין שְׁאֲלָתָא דְּצַבּוּרָא, בֵּין שְׁאֲלָתָא דְּיַחֲדָא.

וּשְׁאֲלָתָא דְּאִית לְבַר נֶשׁ לְשְׁאֲלָא מִמֵּאֲרִיָּה, הֵן מְסוּדְרוֹת בְּט' גּוּוּנֵי, אִית בְּאֲלָפָא בֵּיתָא, וְאִית בְּאֲדָפֵר מְכִילוּהִי דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, רַחוּם וְחַנוּן וְגו'. אִית בְּשִׁמְהוֹן יִקִּירָן דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא, כְּגוֹן אֶהֱיָה, יְהִי, יְהוֹ, אֵל, אֱלֹהִים, וְי' צְבָאוֹת, שְׂדֵי, אֲדָנִי.

אית בעשר ספירות, פגון: מלכות, יסוד, הוד, נצח, תפארת, גבורה, חסד, בינה, חכמה, פתר. אית באדפר צדיקניא, פגון האבות והנביאים והמלכים. אית בשירי ובתושבחת, דאית בהון קבלה אמיתית. ועילא מנהון מאן דינע לתקון תקונין למאריה, בדקא יאות. ואית בידיעה סלקא מתתא לעילא, ואית מאן דינע להמשיך שפעא מעילא לתתא. ובכל ט' גווי אלון, צריכא מנה גדולה, ואי לא עליה קרא דכתיב, (שמואל א ב) ובזי יקלו.

ובמונת אמן, דהוא כליל תרין שמחן יהו"ה אדנ"י. והאחד גני טוביה וברכויה, באוצר הנקרא היכל, והוא רמוז בפסוק (חבקוק ב) 'וה' בהיכל קדשו' הם מפניו ולדא רמוז רבותינו זכרונם לברכה, כל טוב האדם בביתו, שנאמר (במדבר יב) בכל ביתי נאמן הוא, ומתרגמין בכל דעמי.

ואי מכון בכל חד וחד מט' גווי בדקא יאות, דא הוא בר נש דאוקיר לשמא דמאריה לשמא קדישא, ועל דא כתיב פי מכבדי אכבד ובזי יקלו, אכבד בעלמא דין, לקיים ולמעבד כל צרכוי. ויחזון כל עומי ארעא, ארי שמא דה' אתקרי עליה, וידחלון מניה. ובעלמא דאתי, יזבי למיקם במחיצת חסידים, אף על פי דלא קרי כל צורכיה, פיון דזכה לאשגחא ידיעת מאריה, ואיכון ביה בדקא יאות.

מאי ובזי יקלו. דא הוא מאן דלא ידע לאחדא שמא קדישא, ולקשרא קשרא דמהימנותא, ולאמשכא לאתר דאצטריד, ולאוקיר שמא דמאריה טב ליה דלא אתברי. וכל שכן מאן דלא אתכונן באמן.

ועל דא, כל מאן דמרחיש בשפונותיה בנקיותא דלפא, במיא דמנחין, מאי כתיב בחדיה, ואמר אלהים נעשה אדם, כלומר, בשביל אדם

דינע לאחדא צלם ודמות כדקא יאות, וירדו בדגת הים. (עד כאן ד"א).

פרקא רביעאה

עתיקא, טמיר וסתים. זעירא דאנפין, אתגלייא ולא אתגלייא.
דאתגלייא, באתון כתיב. דאתפסייא, סתים באתון, דלא
מתישבן באתרין, בגין דאיהו לא אתישבן ביה עלאין ותתאין.

וילאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגו', היינו
דכתיב, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. חד בכללא דאחרא
משתכחא. בהמה בכללא דאדם, (ויקרא א) אדם כי יקריב מכם קרבן ליי'
מן הבהמה, משום דאתפלל בכללא דאדם.

כד נחת אדם דלתתא (דף קע"ח ע"ב) בדינקא עלאה, אשתכחו תרין רוחין
מתרין סטריין, דימינא ושמאלא כליל אדם. דימינא, נשמתא
קדישא. דשמאלא נפש חיה. חב אדם אתפשט שמאלא, ואתפשטו אינון
בלא גופא.

כד מתדבקין דא בדא, אתיילדן כהאי חיה דאולידת (רוחין) סגיאין
בקטרא חדא. כ"ב אתון סתימין, כ"ב אתון אתגליין, י' סתים, י'
גלייא. סתים וגלייא, במתקלא דטפסין, אתקלון.

י' נפקין מניה דבר ונוקבא ו"ד, כהאי אתר, ו' דבר, ד' נוקבא. בגין דא,
ד"ו תרין. ד"ו דבר ונוקבא. ד"ו תרין קפלן. תרין י' בלחודי דבר. ה'
נוקבא. ה' ד' הות בקדמיותא, ומדאתעברת ביי' בגוה, (אולידת) אפיקת ו',
(תרי כי בח' אית ד"ו וביה אית ח"ה תרי יח"ו) אתחזי יו"ד בחזויה כללא דיה"ו.
מדאפיקת יו"ד דהוא דבר ונוקבא, אתישבת לבתר, ומכסייא לאמא.

וַיֵּרָאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת הָאָדָם, (בראשית ו) הֵינּוּ דְכְתִיב, (יהושע ב) שְׁנַיִם אַנְשִׁים מְרֻגְלִים חָרַשׁ לֵאמֹר, מָאִי בְנוֹת הָאָדָם. דְכְתִיב, (מלכים א ג) אִזּוּ תִבְאֲנָה שְׁתֵּים נָשִׁים זֹנוֹת אֶל הַמֶּלֶךְ. בְּגִינִיהוֹן כְּתִיב, כִּי רָאוּ כִּי חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ וְגו'. אִזּוּ תִבְאֲנָה וְלֹא בְקִדְמִיתָא. בְּקִיסְטָרָא דְקִיסְטוֹרִי דְפִיגְמָן, תְּרִין מִתְחַבְקִין הֵווּ לְעִילָא, לְתַתָּא נְחָתוּ יִרְתּוּ עִפְרָא, אֲבָדוּ חוּלְקָא טָבָא דְהוּהָ בְּהוּ. עֲטָרָא דְבוּמְלָא (ס"א דְחֻמְלָא) וְאַתְעֲטָר בְּקוּסְטָא דְעֻנְבָא.

וַיֹּאמֶר יי' אֶל מֹשֶׁה מַה תַּעֲשֶׂק אֵלַי. (שמות יד) אֵלַי דִּיִּיקָא. דְּבַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ. וַיִּסְעוּ דִּיִּיקָא. בְּמוֹזְלָא הוּהָ תְלִי, דְּבַעֲא לְאוּקִיר דְקִנְיָה. (שמות טו) וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַתָּ כָּל חֻקֵּי עַד כָּאֵן. כִּי אֲנִי יי' רַפְאִיךָ, לְהֵאֵי דוּקָא.

פִּרְקָא חֲמִישָׁא

הָיָה גוֹי חוֹטֵא עִם כָּבֵד עוֹן זָרַע מְרָעִים בָּנִים וְגו' (ישעיה א). שְׁבַעֲה דְרָגִין יו"ד ה"ה ו"ה ה"י ו"ו אִפִּיק ד' ה"ה הו"י, ה"ה אִפִּיק ו"ו ד"ו לְבַר אֲסִתִּיר אָדָם דְּכַר וְנוֹקְבָא דְאֵינוֹן ד"ו דְכְתִיב בָּנִים מְשַׁחִיתִים.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא. בְּרֵאשִׁית מְאֹמֶר. בְּרָא חָצִי מְאֹמֶר. אָב וּבֵן. סְתִים וְגִלְיָא. עֵדֶן עֲלָא דְסְתִים וְגִנְיִן. עֵדֶן תַּתָּא, נָפִיק לְמִטְלָטְלִי (ס"א לְמִטְלָטְלִי) וְאַתְגְּלִיא יְהוָה. יְהִי. אֱלֹהִים. אֵת. אֲדִנִּי אֱהִיָּה. יְמִינָא וּשְׁמָאֲלָא כְּחֵדָא אֲשֶׁתְּתַפּוּ, הַשְׁמִים. וְאַתָּה, דְכְתִיב, (דְּבָרֵי הַיּוֹמִים א כט) וְהִתְפַּאֲרַת וְהִנָּצַח אֵינוֹן כְּחֵדָא אֲשֶׁתְּתַפּוּ. הָאָרֶץ, דְכְתִיב, (תְּהִלִּים ח) מִזָּה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. (ישעיה ו) מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֹּדָשִׁים, עֲתִיקָא לְעִירָא, אֲתַפְּרֵשׁ, וְאַתְדַּבֵּק. לֹא אֲתַפְּרֵשׁ מִמּוֹשׁ פּוֹמָא מְמַלְל רַבְרָבֵן.

אנתיק ואתעטר בכתרין ועירין, בחמשה זינין מים, וכתוב (במדבר יט) ונתן
עליו מים חיים. (ירמיה י) הוא אלהים חיים ומלך עולם. (תהלים קטז) אתה ה' ^{לפני}
לפני יי' פארצות החיים. (שמואל א כד) והיתה נפש אדני צרורה וגו'. ועין
החיים בתוך הגן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בין מים למים. מים שלימין, ומים
דלא שלימין. רחמין שלימין, רחמין דלא שלימין.

ויאמר יי' לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר. (בראשית ו)
ויאמר יי', בד אתיישבא בזעירא. מכאן (נ"א דכד אמר בשם אמר)
(לומר) דבר. דעתיקא סתים קאמר לא ידון רוחי באדם דלעילא, משום
דבהווא רוחא דאתנשבא מתרין נוקבין דפרדשקא, משיך לתתאי.

ובגין כך פתיב (ימי עולם) והיו ימיו מאה ועשרים שנה. יו"ד שלים ולא
שלים. י' בלחודוי מאה. תרין אתנון תרין זמנין, מאה ועשרים
שנה. י' בלחודוי בד (דף קע"ט ע"א) אתגליא בזעירא, אתמשך בעשר אלפין
שנין. מכאן כתיב, (תהלים קלז) ותשת עלי כפכה.

הנפילים היו בארץ, (בראשית ו) היינו דכתיב ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים. מאתר דאתפרש גנתא, אקרי הנפילים,
דכתיב ומשם יפרד. היו בארץ בימים ההם, ולא לבתר זמנא. עד דאתא
יהושע, ובני האלהים אסטמרו.

עד דאתא שלמה ובנות האדם אתכללא, הדא הוא דכתיב, (קהלת ב)
ותענוגות. תענוגת קארי (תענוגים לא קארי) בני האדם (נ"א דאתרמיוז)
דאתרמיו מזהאי רוחין אחרנין, דלא אתכללו בחכמה עלאה, דכתיב, (מלכים
א ה) ויי' נתן חכמה לשלמה, וכתיב (מלכים א ח) ויחכם מכל האדם. משום
דהני לא אתכללו באדם.

וַיִּי' נָתַן חֶכְמָה, ה' עֲלָהּ. וַיַּחֲכֶם, דְּמִינָה אֶתְחַכֵּם לְתַתָּא. הָמָּה הַגְּבוּרִים
אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם, עוֹלָם דְּלַעֲיִלָּא. אַנְשֵׁי הַשֵּׁם, דְּאַתְנָהֲגוּ בִשְׁמָא. מָאִי
שְׁמָא. שְׁמָא קַדִּישָׁא, דְּאַתְנָהֲגוּ בִּיה דְּלֹא קַדִּישִׁין לְתַתָּא, וְלֹא אֶתְנָהֲגוּ אֱלֹא
בִשְׁמָא. אַנְשֵׁי הַשֵּׁם סְתָם, וְלֹא אַנְשֵׁי הוּי"ה. לֹאֻ מִסְתִּים סְתִימָא, אֱלֹא
גְרִיעוּתָא, וְלֹא גְרִיעוּתָא אַנְשֵׁי הַשֵּׁם סְתָם, מִבְּלָלָא דְאָדָם נִפְקוּ, פְּתִיב
(תַּחֲלִים מוּט) אָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין, אָדָם בִּיקָר, בִּיקָרוּ דְּמִלְכָּא, בַּל יִלִּין, בְּלֹא
רוּחָא.

תְּלִיסָר מִלְכֵי קַרְבָּא, בִּשְׁבָעָה. שְׁבָעָה. מִלְכֵין בְּאַרְעָא, אֶתְחִזִּיאוּ נִצְחִי
קַרְבָּא. תַּשְׁעָה דְּסִלְקִין בְּדִרְגִין, דְּרַחֲטִין בְּרַעוּתְהוֹן, וְלִית דִּימְחִי
בִּידִיהוֹן. חֲמִשָּׁה מִלְכֵין קַיִימִין בְּבַהֲלִין, לְקַמֵּי אַרְבַּע לֹא יִכְלִין לְמִיָּקָם.

אַרְבַּע מִלְכֵין נִפְקִין לְקַדְמוֹת אַרְבַּע, בְּהוֹן תְּלִין פֻּעֲנִין בְּאַתְכִּלָּא צִרִין
בְּהוֹ שְׁבָעָה רַחֲמִין. סְהַדִּין סְהַדוּתָא וְלֹא קַיִימִין בְּדוּכְתִּיָּהוּ.
אֵילָנָא דְּמִבְּסָם יְתִיב בְּגוּ. פֻּעֲנָפוּי אַחֲדִין וּמִקְנָנִין צִפְרִין. תַּחֲתוּי תַּטְּלָל
חִיּוֹתָא דְּשְׁלִיטָא בַּהֲהוּא אֵילָנָא בְּתַרִי כְּבִישִׁין, לְמִיָּהֲדָ בִּשְׁבָעָה סְמִכִין
סְחַרְגִּיָּה, בְּאַרְבַּע חִיווֹן, מִתְּגִלְגִּלִין בְּאַרְבַּע סְטִרִין.

חֲוִיָּא דְּרַחֲטִי בִּשְׁ"ע דְּלוּגִין, דְּלִיג עַל טוּרִין, מִקְפִּץ עַל גְּבַעְתָּא, דְּכְתִיב,
(שִׁיר הַשִּׁירִים ב) מִדְּלָג עַל הָהָרִים מִקְפִּץ עַל הַגְּבָעוֹת. זְנִבְיָה בְּפּוּמִיָּה,
בְּשִׁנּוּי, נָקִיב בְּתַרִין גִּיסִין. כַּד נָטִיל גִּיסְטָרָא אֶתְעַבִּיד לְתַלְתִּל רוּחִין.

פְּתִיב וַיִּתְחַלֵּף חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים. וְכְתִיב (מִשְׁלִי כב) חֲנוּךְ לִנְעָר עַל פִּי
דְּרַפּוֹ. לִנְעָר הִידוּעַ. אֶת הָאֱלֹהִים, וְלֹא אֶת יי'. וְאַיְנֵנוּ, בְּשֵׁם זֶה, כִּי
לָקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים לְהַקְרָא בְּשִׁמוֹ. תַּלְתִּל פְּתִי דִּינִין, אַרְבַּע אֵינוֹן. אַרְבַּע פְּתִי
דִּינִין דְּלַעֲיִלָּא. אַרְבַּע לְתַתָּא. דְּכְתִיב, (וַיִּקְרָא יט) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמוֹשָׁפֶט

במדה במושקל ובמשורה. דינא קשיא. דינא דלא קשיא, דינא בשקולא, דינא דלא בשקולא. דינא רפא. (דינא) דאפילו לא האי ולא האי.

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה. החל האדם לרב. היינו דכתיב בשגם וגו', האדם דלעילא. וכתיב על פני האדמה. (שמות לד) ומושה לא ידע כי קרן עור פניו, היינו דכתיב, (בראשית ג) פתנות עור. קרן, דכתיב, (שמואל א טז) ויקח שמואל את קרן השמן. לית משיחא אלא בקרן, (תהלים פט) ובשמן תרום קרנו. (תהלים קלב) שם אצמיה קרן לדוד. היינו עשירא דמלכא. ואתא מן יובלא דהיא אימא, דכתיב, (יהושע ו) ויהי במושך בקרן היובל. קרן ביובלא אתעטר עשירא באימא. קרן, דנטיל קרן ורינח לאתבא רוחיה ליה.

והאי קרן דיובלא הוא. ויובל ה'. וה' נשיבא דרוחא לכלא. וכלא תיבין לאתרייהו, דכתיב, (ירמיה א) אהה יי' אלהים, בד אתחזי ה' לה', יי' אלהים אתקרי שם מלא וכתיב (ישעיה ב) ונשגב יי' לבדו ביום ההוא. (ס"א) בד אתחזר ה' לה' ואסתלק י' פורענותא אתי לעלמא ואי לאו בשביל אדם יהו"ה לא אתקיים עלמא וכלא אתהרב ועל דא כתיב ונשגב וגו' עד כאן סתים ואתעטר צניעותא דמלכא, דהיינו ספרא דצניעותא. וקאח (נ"א) למאן דנפק וידע) למאן דעאל ונפק וידע שביילוי וארחוי. ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן. (דף קע"ט ע"ב).

